Lietas Nr. 19710150524
K77-1253-25/25
ECLI:LV:RPT:2025:1212.19710150524.3.S

**Rīgas pilsētas tiesa**

**SPRIEDUMS**

**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2025.gada 12.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Guntra Kuple,

piedaloties prokurorei Marinai Reigasei un zvērinātiem advokātiem Santai Libertei, Emīlam Rokjānim un Renāram Kurmim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēti /Persona A/, personas kods /Personas kods C/, /Persona B/, personas kods /Personas kods B/, un /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

## Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja transportlīdzekļa zādzību šādos apstākļos.

Laika posmā no 2024.gada 25.februāra plkst.23.20 līdz 2024.gada 26.februāra plkst.00.30, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/, atrodoties pie dzīvojamās mājas /Adrese B/, pamanīja, ka pie mājas novietotajai automašīnai Ford C-Max, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, nav aizslēgtas durvis un nolēma automašīnu nozagt.

Īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, rīkojoties vienoti, saskaņoti, un uzskatot, ka viņu darbības neviens nenovēro, /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīti, prettiesiski iekļuva /Nosaukums B/ piederošajā automašīnā Ford C-Max, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, iedarbināja to ar automašīnas cimdu nodalījumā esošo atslēgu ar imobilaizeru un aizbrauca no notikuma vietas.

Tādā veidā /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ personu grupā slepeni nolaupīja cietušajai /Nosaukums B/ piederošo automašīnu 2000*euro* vērtībā, automašīnas atslēgu ar imobilaizeru 294,97 *euro*vērtībā, kā arī automašīnā esošo /Nosaukums B/ piederošo aprīkojuma komplektu: taksometra skaitītāju "HALE Microtax-06" Nr.0153780 250*euro* vērtībā, printeri TDP-02 250 *euro* vērtībā un MPI ierīci 3.0 Nr.A109 70 *euro* vērtībā.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ slepeni nolaupīja cietušajai /Nosaukums B/ piederošo kustamo mantu par kopējo vērtību 2864,97*euro*.

Ar savām darbībām /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

## Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē 2025.gada 2.aprīlī pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas, prokurorei uzturot apsūdzību, apsūdzētais /Persona C/ norādīja, ka apsūdzība ir saprotama, savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina, kā arī atzina cietušās /Nosaukums B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju. Vienlaikus apsūdzētais /Persona C/, paužot savu attieksmi, norādīja, ka nepiekrīt, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanā būtu vainīgi līdzapsūdzētie /Persona B/ un /Persona A/.

Apsūdzētais /Persona B/ norādīja, ka apsūdzība ir saprotama, savu vainu neatzīst, kompensāciju neatzīst. Apsūdzētā /Persona A/ norādīja, ka apsūdzība ir saprotama, savu vainu neatzīst, kompensāciju neatzīst.

Ņemot vērā minēto, lietā veikta pierādījumu pārbaude saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantu, uzklausot lietas dalībnieku viedokļus par pierādījumu pārbaudes kārtību. Pēc aizstāvības lūguma pierādījumu pārbaudes ietvaros liecību sniegšanai izsaukts liecinieks /Persona F/, aizstāvībai piekrītot pārējo personu pirmstiesas procesā sniegto liecību izmantošanai. Pēc valsts apsūdzības puses lūguma pierādījumu pārbaudes ietvaros liecību sniegšanai izsauktas liecinieces /Persona J/ un /Persona K/. Tiesības liecināt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta nosacījumiem izmantoja apsūdzētie /Persona C/ un /Persona B/.

[3] Apsūdzētā /Persona A/ piedalījās tiesas sēdēs 2024.gada 21.novembrī, 2025.gada 23.janvārī un 2025.gada 2.aprīlī. Kopš tiesas sēdes 2025.gada 21.maijā /Persona A/ uz tiesas sēdēm neieradās, minētajā tiesas sēdē lietas izskatīšana tika atlikta sakarā ar /Persona A/ neierašanos. Tiesas sēdē 2025.gada 30.jūlijā, konstatējot, ka /Persona A/ uz tiesas sēdi nav ieradusies atkārtoti bez attaisnojoša iemesla, uzklausot lietas dalībnieku viedokļus, tiesa nolēma lietu turpināt iztiesāt bez apsūdzētās /Persona A/ piedalīšanās turpmākajās tiesas sēdēs, ievērojot Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmajā daļā noteikto.

Tiesa ņēma vērā, ka apsūdzētā par pienākumu ierasties uz visām tiesas sēdēm tika informēta savlaicīgi, proti, par tiesas sēdi 2025.gada 21.maijā apsūdzētā bija informēta tiesas sēdē 2025.gada 2.aprīlī, kā arī papildus nosūtot tiesas pavēsti, izmantojot apsūdzētās paziņoto kontaktinformāciju. No apsūdzētās paziņotās elektroniskā pasta adreses /E-Pasts A/2025.gada 21.maijā saņemta informācija, ka uz tiesas sēdi neieradīsies sakarā ar atrašanos darbā un lūdz “izskatīt tiesas sēdi” bez viņas. Par tiesas pavēstu nosūtīšanu uz turpmākajām tiesas sēdēm saņemts elektronisks apstiprinājums par to saņemšanu. Tiesai no Tiesu informatīvās sistēmas datiem bija pieejama informācija, ka pret apsūdzēto /Persona A/ kopš 2025.gada 23.aprīļa ir stājušies spēkā nolēmumi, ar kuriem viņai noteikts brīvības atņemšanas sods, tomēr lietas iztiesāšanas laikā ieslodzījuma vietā /Persona A/ neatradās, kā arī attiecīgajos kriminālprocesos bija ziņas, ka /Persona A/ deklarētajā vai paziņotajā dzīvesvietā nedzīvo. Uzskatāms, ka /Persona A/ ar savu rīcību ir nepārprotami paudusi, ka par lietas iztiesāšanas turpināšanu viņai ir zināms, bet sev zināmu iemeslu dēļ izvēlējusies turpmāk tajā nepiedalīties un attaisnojoši iemesli šādai rīcībai nav konstatējami.

[4] Lai arī apsūdzētie /Persona B/ un /Persona A/ neatzina savu vainu viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, apsūdzētais /Persona C/ pauda attieksmi, ka noziedzīgu nodarījumu izdarījis vienpersoniski, tiesa uzskata, ka ar krimināllietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem pilnībā apstiprinās visu apsūdzēto personu vainīgums viņiem celtajā apsūdzībā.

[4.1] No 2024.gada 12.marta /Persona C/ liecībām aizturētā statusā izriet, ka 2024.gada 25.februārī kopā ar savu māsu /Persona A/ un bijušo māsas vīru /Persona B/ gājis pa /Adrese B/, kad ap plkst.23:00 ieraudzīja automašīnu ar pavērtām durvīm. Pastaigas laikā idejas un mērķis nozagt automašīnu nevienam nebija. Tā bija automašīna /Nosaukums F/, Ford markas. /Persona B/ atvēra automašīnu, sēdās pie stūres, atvēra cimdu nodalījumu, kur atrada automašīnas atslēgas un to iedarbināja. Pēc tam /Persona C/ ar /Persona A/ iesēdās automašīnā. Neviens necentās /Persona B/ atrunāt no šīm darbībām. Pēc tam vienkārši pabraukājās pa Rīgas ielām. Sākumā pie stūres bija /Persona B/, apmēram pēc pusstundas /Persona C/. Par šo situāciju nerunāja un nedomāja, kas būs tālāk, braukājās aptuveni stundu. Apmēram ap pusnakti netālu no /Adrese L/ pie degvielas uzpildes stacijas (turpmāk arī - DUS) apturēja policija, tajā brīdī pie stūres bija /Persona C/, un lūdza uzrādīt dokumentus, kuru nebija. Sakarā ar to, ka /Persona C/ nav autovadītāja tiesību, tika uzlikts administratīvais sods. Pēc tam centās iedarbināt transportlīdzekli, bet to vairs nevarēja izdarīt. Tad šo automašīnu stūma līdz tuvākajai degvielas uzpildes stacijai, kur to pameta un /Persona A/ izsauca taksometru, lai varētu aizbraukt līdz mājām. Tas bija aptuveni plkst.00:30. No automašīnas /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ nozaga skaitītājus un čeku aparātu, vienu skaitītāju paņēma /Persona A/, otru /Persona B/, kurš paņēma čeku aparātu, neatceras. Automašīnas atslēgas atstāja

cimdu nodalījumā, automašīnu nebojāja. Pēc uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām atpazinis /Persona B/ un /Persona A/ (lietas 1.sējuma 72.-75.lapa).

No 2024.gada 13.marta /Persona C/ liecībām aizdomās turētā statusā izriet, ka iepriekš sniegtās liecības uztur pilnībā (lietas 1.sējuma 83.lapa).

No 2014.gada 22.marta /Persona C/ liecībām aizdomās turētā statusā izriet, ka iepriekš snigtās liecības apstiprina. Pēc tam, kad /Persona C/, /Persona A/ un /Persona B/ paņēma automašīnu, visi devās Lāčupes kapu virzienā. Neatceras, kurā brīdī /Persona A/ un /Persona B/ no mašīnas paņēma skaitītājus un čeku ierīci. Brauciena laikā bijis pie stūres, /Persona A/ bija uz pasažieru sēdekļa blakus, bet /Persona B/ bija uz aizmugurēja pasažieru sēdekļa. Tikko viņus apturēja policija, /Persona A/ izkāpa un devās uz degvielas uzpildes staciju /Nosaukums G/ un teica, ka gaidīs tur. Pēc tam, kad visu nokārtoja ar policiju un atstūma automašīnu līdz degvielas uzpildes stacijai, iegāja tās veikalā, kur /Persona A/ viņus gaidīja. Pēc tam, kad saprata, ka tālāk braukt nevarēs, /Persona A/ izsauca /Nosaukums F/ taksi. Pati /Persona A/ ar /Persona C/ un /Persona B/ nebrauca, bet pateica, ka atbrauks vēlāk (lietas 1.sējuma 180.-181.lapa).

No 2024.gada 5.jūlija /Persona C/ liecībām apsūdzētā statusā izriet, ka saņēmis apsūdzību, kas ir skaidra un saprotama, savu vainu atzīst pilnībā, atzīst cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 870 EUR. Policijā sniegtās liecības neuztur. Paskaidro, ka nozadzis automašīnu viens pats, /Persona B/ un /Persona A/ tajā brīdī klāt nebija. Ir nozadzis automašīnu un tad aizbraucis /Persona B/ un /Persona A/ pakaļ uz mājām un tad aizbrauca kopā vizināties. Kad /Persona A/ iesēdās automašīnā, viņa salika skaitītāju, printeri, MPI ierīci maisā, kuru /Persona C/ vēlāk esot izmetis. Automašīnas atslēgas paņēmis no cimdu nodalījuma. Atstājot automašīnu degvielas uzpildes stacijā, atslēgas ielika atpakaļ cimdu nodalījumā (lietas 2.sējuma 157.-159.lapa).

Tiesas sēdē 2025.gada 30.jūlijā apsūdzētais /Persona C/ liecināja, ka automašīnu ir paņēmis viens pats. Tas notika vakarā ap plkst.22, kad izgājis no dzīvokļa. /Persona A/ un /Persona B/ esot palikuši mājās. Gājis pa /Adrese B/ uz tirgus pusi, kur pamanījis Ford C-Max un konstatējis, ka durvis nav aizslēgtas, iesēdies tajā iekšā. Atslēgas aizdedzē nebija, bet atvēris cimdu nodalījumu un tur tās atrada. Iedarbinājis automašīnu un izlēmis aizbraukt pēc /Persona A/ un /Persona B/. Braucis uz /Adrese A/ dzīvokli. Kad piebraucis, /Persona A/ bijusi ārā, tad pasauca /Persona B/. /Persona A/ savas mantas ielikusi bagāžniekā. Tālāk braucot, apturējusi policija un izrakstīja sodu par to, ka braucis bez tiesībām un bez lukturu apgaismojuma. Sākotnēji esot liecinājis citādāk, jo Alīses ielas iecirknī tā esot likuši operatīvie darbinieki. Esot piespiests parakstīt liecības.

[4.2] Apsūdzētais /Persona B/ 2024.gada 13.martā, būdams aizturēts, liecināja, ka 2024.gada februāra beigās, precīzu datumu neatceras, ar /Persona C/ un /Persona A/ pastaigājies pa Zasulauka rajonu. Gājis mierīgi, aiz viņa /Persona C/ un /Persona A/. Kādā brīdī ieraudzījis, ka piebraukusi automašīna Ford C-Max, kas ir taksis, pie stūres sēdēja /Persona C/, pasažieru sēdeklī /Persona A/. Neko nejautājot, iesēdies automašīnā, sapratis, ka tā ir nozagta. Tālāk brauca uz Lāčupes kapu pusi, jo vienkārši nolēma pabraukāties. Zinājis, ka /Persona C/ nav tiesību, bet tas neuztrauca. Vienā no krustojumiem ieraudzīja policijas automašīnu, kas deva signālu apstāties. Apstājoties, /Persona A/ uzreiz izkāpa un gāja uz tuvāko degvielas uzpildes staciju. Policijas darbinieki izrakstīja /Persona C/ sodu un pateica, ka tālāk braukt nevar, tāpēc ar /Persona C/ sāka stumt automašīnu uz degvielas uzpildes stacijas pusi, pēc tam mēģināja to iedarbināt, bet tā neiedarbojās un to aizstūma līdz degvielas uzpildes stacijai, kur to atstāja. Kad gribēja iedarbināt automašīnu, atslēgas bija pie /Persona C/. Pēc tam DUS satikās ar /Persona A/, kura izsauca taksometru. No salona skaitītāju un printeri nozaga /Persona A/ un /Persona C/, neredzēja, kurš tieši ko ņēma. Iespējams, kaut kur ar automašīnu iebrauca un sabojāja bamperi (lietas 1.sējuma 124.-127.lapa).

No 2024.gada 14.marta /Persona B/ liecībām aizdomās turētā statusā izriet, ka apstiprina iepriekš sniegtās liecības (lietas 1.sējuma 131.lapa).

No 2024.gada 5.jūlija /Persona B/ liecībām apsūdzētā statusā izriet, ka apsūdzība ir skaidra un saprotama, savu vainu neatzīst. Automašīnu atvēris un iedarbinājis /Persona C/. Pats ir iesēdies automašīnā, kad /Persona C/ piebraucis klāt. Ir nojautis, ka automašīna ir zagta, bet tajā iesēdās un brauca līdzi. Automašīnā esošās ierīces – printeri, skaitītāju, MPI ierīci paņēmuši un ielikuši maisā. Kurš ko paņēma, neatceras. Cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 870 EUR atzīst pilnībā. Policijā sniegtās liecības neuztur (lietas 2.sējuma 143.-145.lapa).

Tiesas sēdē 2025.gada 30.jūlijā apsūdzētais /Persona B/ liecināja, ka bijis mājās, skatījies televizoru, kad viņu pasauca, jo atbraucis /Persona C/ ar auto. /Persona C/ neesot teicis, kur vedīs. Jautājumi par to, no kurienes ir auto, neesot radušies. Pirmstiesas procesā esot piespiests liecināt citādi, esot nobijies no policijas darbiniekiem.

[4.3] No 2024.gada 27.marta aizdomās turētās /Persona A/ liecībām izriet, ka 2024.gada februāra beigās kopā ar brāli /Persona C/ un vīru /Persona B/ gājuši pēc cigaretēm, pārvietojoties pa /Adrese B/. Ieraudzīja, ka pie vienas no noparkotām automašīnām /Persona C/ pārbaudījis durvis, kas izrādījās atvērtas. Automašīnā iekāpa pēc tam, kad /Persona C/ to iedarbināja. Kad iekāpuši automašīnā, /Persona B/ gājis pa priekšu. Pie /Persona B/ piebraukuši un teica, lai kāpj iekšā. Pie stūres bijis /Persona C/, bet /Persona A/ sēdēja blakus. /Persona B/ sēdēja aizmugurē. Aizbraukuši līdz kaut kādām garāžām, izkāpusi uzpīpēt, bet /Persona B/ ar /Persona C/ palika automašīnā. Pēc tam iekāpjot atpakaļ automašīnā, redzējusi, ka salons ir bojāts un pa to mētājas dažādas mantas, kuras salikusi maisā. Tālāk braukuši uz Lāčupes kapiem, jo vienkārši gribēja pabraukāties. Braucot uz māju pusi, netālu no DUS /Nosaukums G/ pamanīja policijas mašīnu, kas viņus apturēja, jo nedega gaismas lukturi. Uzreiz izkāpusi no automašīnas un devās uz DUS, kas atradās netālu. /Persona C/ un /Persona B/ palika runāt ar policijas darbiniekiem. Pēc kāda laika redzēja, ka /Persona C/ un /Persona B/ automašīnu iestumj DUS teritorijā. Pēc tam izsaukusi taksometru no savas /Nosaukums F/ aplikācijas un arī piezvanījusi paziņam /Persona F/, kuram lūdza atbraukt viņai pakaļ. /Persona B/ teicis, ka viņi brauks ar /Nosaukums F/ taksometru, kas jau bija piebraucis, bet pati brauca ar /Persona F/. Precīzi neatceras, kurš savāca maisu ar no automašīnas paņemtām mantām, bet pēc tam tās bija viņu dzīvoklī. Pēc tam prasījusi /Persona C/, kur ir tās mantas un viņš teica, ka izmetis kaut kur upē. Tajā maisā bija dažādi papīri, skaitītājs, termināls un daudzas čeku kopijas. Pati neko nav ņēmusi. Kā tika bojāts automašīnas bamperis, neatceras. Automašīna tika paņemta, jo gribējās pabraukāties. Šī automašīna nebija pirmā, kuras durvis pārbaudīja /Persona C/, bet visas pārējās bija aizslēgtas. Kad atbraukuši mājās, šo situāciju nav pārrunājuši un apsprieduši (lietas 2.sējuma 1.-3.lapa).

No 2024.gada 2.jūlija apsūdzētās /Persona A/ liecībām izriet, ka apsūdzība ir skaidra un saprotama, savu vainu atzīst daļēji. Uzskata, ka automašīnu nozadzis /Persona C/, jo viņš iesēdies vadītāja krēslā un to iedarbinājis. Pati tikai iesēdusies blakus un brauca līdzi. Cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 870 EUR neatzīst. Policijā sniegtās liecības uztur pilnībā (lietas 2.sējuma 125.lapa).

[5] Apsūdzēto vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas pamatojama ar iepriekš minētajām liecībām un sekojošiem pierādījumiem.

[5.1] No /Nosaukums B/ valdes locekļa /Persona L/ 2024.gada 26.februāra iesnieguma Valsts policijai izriet, ka /Nosaukums B/ pieder taksometra mašīnas, viena no tām ir Ford C-Max ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/. Ar to 2024.gada 25.februārī strādājis vadītājs un plkst.22:20 novietojis pēc adreses /Adrese B/. 2024.gada 26.februārī plkst.6:40 vadītājs konstatējis, ka automašīnas tur nav. Vēršoties policijā, noskaidrots, ka automašīna, iespējams, atrodas degvielas uzpildes stacijā "/Nosaukums G/" pēc adreses /Adrese H/, jo ar to naktī kāds nesaprotamu iemeslu dēļ braucis. Pēc šīs adreses automašīna atrasta, bet mašīnā ir nozagtas un bojātas mantas, nav atslēgu ar imobilaizeri. Vēlas, lai uzsāk kriminālprocesu un atzīst par cietušo (lietas 1.sējuma 3.-4.lapa).

[5.2] No cietušā pārstāvja /Persona L/ 2024.gada 26.februāra nopratināšanas protokola izriet, ka viņam pieder un ir valdes loceklis /Nosaukums B/, kas nodarbojas ar pārvadājumiem un nomu. Iepriekšējā dienā viens no vadītājiem ar vienu no automašīnām Ford C-Max ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/, pabeidzot darbu, to novietoja /Adrese B/ ap plkst.22.20, atslēgas atstāja cimdu nodalījumā. 2024.gada 26.februārī ar šo automašīnu bija jāstrādā citam vadītājam, bet, kad viņš atnācis pakaļ automašīnai, tās tur nebija un viņš uzreiz paziņoja /Persona L/. Sazinoties ar visiem vadītājiem, noskaidrots, ka neviens automašīnu nebija ņēmis. Apsekojot tuvāko teritoriju, automašīnu neatrada. Policijas iecirknī saņēmis informāciju, ka automašīnas vadītāju naktī esot apturējusi policija un, iespējams, automašīna atrodas degvielas uzpildes stacijā "/Nosaukums G/" pēc adreses /Adrese H/. Aizbraucis pēc adreses aptuveni plkst.10.20, kur ieraudzījis Ford C-Max /reģistrācijas numurs/. Kad pienācis, automašīnas durvis nebija aizslēgtas un atslēgu nekur nebija. Uzreiz ieraudzīja, ka nozagts skaitītājs ar printeri, kas pieder /Nosaukums B/, skaitītājs bija uz paneļa, bet printeris cimdu nodalījumā. No cimdu nodalījuma nozagta ierīce MTU, kas savienota ar printeri. Mašīnai saskrāpēts priekšējais bamperis, remonta cena ap 150 EUR, iekšā sabojātas sānu uzlikas no skaitītāja izraušanas, remonts izmaksās ap 50 EUR. Kaitējums ir nozagtās mašīnas atslēgas ar

imobilaizeri, cena 200 EUR. Uz šo brīdi kaitējumu aplēš ap 900 EUR, vēlas, lai atzīst par cietušo (lietas 1.sējuma 7.-9.lapa).

[5.3] No 2024.gada 26. februāra /Persona L/ paraksta zīmes izriet, ka no policijas darbiniekiem saņēmis automašīnu Ford C-Max /reģistrācijas numurs/ (lietas 1.sējuma 12.lapa).

[5.4] No Ceļu satiksmes drošības direkcijas informācijas sistēmas izdrukas izriet transportlīdzekļa Ford C-Max informācija (lietas 1.sējuma 13.-14.lapa).

[5.5] No 2024.gada 26.februāra apskates protokola izriet, ka izdarīta notikuma vietas /Adrese F/ un automašīnas Ford C-Max /reģistrācijas numurs/ apskate. Automašīnas salonā ir nekārtība, automašīnas durvis nebija aizslēgtas, cimdu nodalījums ir atvērtā stāvoklī. Apskates laikā veikta fotofiksācija un pievienots plāns-shēma. Apskates laikā izņemta automašīna, izņemti saskarsmes pēdu nomazgājumi no automašīnas stūres, ātrumkloķa, vadītāja durvju iekšējā roktura (lietas 1.sējuma 15.-18.lapa).

[5.6] No 2024.gada 26.februāra apskates protokola izriet, ka apskatīta notikuma vieta /Adrese B/, pievienoti fotoattēli un plāns-shēma (lietas 1.sējuma 20.-22.lapa).

[5.7] No 2024.gada 13.marta pārskata par videonovērošanas kameru ierakstiem izriet, ka no degvielas uzpildes stacijas "/Nosaukums G/" izprasīti videonovērošanas kameru ieraksti no 2024.gada 26.februāra. No videonovērošanas kameru ierakstiem ir redzama degvielas uzpildes stacijas /Nosaukums G/ teritorija un veikals. Plkst. 00:45:33 ir redzams, ka sieviete tumšas krāsas virsjakā ar kapuci un mugursomu, turot rokās maisu, ieiet degvielas uzpildes stacijas veikalā. Plkst.00:46:23 no DUS veikala novērošanas kameras ieraksta redzama sieviete, kas atpazīta kā /Persona A/. Ap plkst. 00:53 ir redzams vīrietis tumšas krāsas apģērbā, kas ieiet DUS veikalā. Ap plkst.00:54 no DUS veikala videonovērošanas kameras ieraksta redzams vīrietis, redzams, ka sieviete un vīrietis iziet no DUS veikala un kopā aiziet. Plkst.01:02 DUS teritorijā iebrauc taksometrs, ir redzama vēl viena automašīna ar uzrakstu /Nosaukums F/ sānā, pie automašīnas redzamas vairākas personas. Ap plkst.01:03 no tumsas, kur aizbrauca taksometrs "/Nosaukums F/ iznāk jauns vīrietis tumšas krāsas drēbēs un aiziet uz DUS veikalu. Redzamas turpmākas kustības (lietas 1.sējuma 26.-32.lapa).

[5.8] No 2023.gada 5.marta apskates protokola izriet, ka apskatīts DVD-R disks, kuru atverot, redzami faili, kuros ir videonovērošanas kameru ieraksti no degvielas uzpildes stacijas /Nosaukums G/, kuros redzamas personas, automašīna ar uzrakstu /Nosaukums F/ (lietas 1.sējuma 33.-40.lapa).

[5.9] No /Nosaukums O/ 2024.gada 7.marta atbildes par informācijas sniegšanu izriet, ka taksometra braucienam, kas uzsākts 2024.gada 26.februārī plkst.01:02 līdz aptuveni plkst.01:11 /Adrese F/ (/Nosaukums G/) teritorijā vadītājs bija /Persona G/ (lietas 1.sējuma 48.-49.lapa).

[5.10] No 2024.gada 12.marta protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka /Persona C/ atpazinis /Persona B/ un /Persona A/ (lietas 1.sējuma 76.-79.lapa).

[5.11] No 2024.gada 13.marta lēmuma par personas atzīšanu par aizdomās turēto izriet, ka /Persona C/ atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas. Savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo (lietas 1.sējuma 81.lapa).

[5.12] No 2024.gada 14.marta lēmuma par personas atzīšanu par aizdomās turēto izriet, ka /Persona B/ atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 175.panta trešās un 185.panta pirmās daļas, izteiktās aizdomas /Persona B/ atzīst (lietas 1.sējuma 128.lapa).

[5.13] No 2024.gada 26.marta protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka /Persona B/ piedāvāts uzrādīt automobiļa Ford C-Max zādzības veikšanas vietu naktī no 2024.gada 25.-26.februārim, kuru izdarījis /Persona B/, /Persona A/ un /Persona C/, kā arī citus apstākļus, kas saistīti ar zādzību. /Adrese B/ /Persona B/ parādīja uz ceļa malu un paskaidroja, ka automašīna Ford C-Max atradās šajā vietā, kad viņš, /Persona A/ un /Persona C/ to nozaga. Tas bija blakus /Adrese B/. /Adrese I/ /Persona B/ parādīja uz garāžām un paskaidroja, ka tajā vietā /Persona A/ un /Persona C/ izdarīja skaitītāja un printera zādzību no automašīnas. Kurš tieši ņēma

skaitītāju un kurš printeri, paskaidrot nevar. Braucot Lāčupes kapsētas virzienā, /Persona B/ norādīja uz vietu, kur /Persona C/ iebraucis sniega kupenās, tādā veidā sabojājot transportlīdzekļa bamperi. /Persona B/ norādīja uz vietu, kur viņus apturēja policijas darbinieki un /Nosaukums G/, kur pameta automašīnu. /Persona A/ gaidīja viņus šajā degvielas uzpildes stacijā, kur viņam un /Persona C/ izsauca taksometru. /Persona A/ palika degvielas uzpildes stacijā un izsauca sev citu taksometru. Liecību laikā veikta fotografēšana un pievienota fototabula (lietas 1.sējuma 170.-179.lapa).

[5.14] No 2024.gada 22.marta protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka /Persona C/ piedāvāts parādīt vietu, no kuras naktī no 2024.gada 25.-26.februārim viņš ar /Persona B/ un /Persona A/ veicis Ford C-Max TQ8943 zādzību. /Adrese B/ /Persona C/ norādīja uz ceļa malu, kur bija novietots Ford C-Max, ko viņš nozaga ar /Persona B/ un /Persona A/ naktī no 2024.gada 25.-26.februārim. Tālāk ar automašīnu devušies Lāčupes kapu virzienā. /Adrese L/ un /Adrese C/ krustojumā norādīja uz vietu, kur Ford C-Max apturēja Valsts policijas darbinieki, pēc kā /Persona A/ uzreiz devās uz degvielas uzpildes staciju /Nosaukums G/, uz kuru /Persona C/ ar /Persona B/ aizstūma automašīnu un to atstāja. Degvielas uzpildes stacijā viņus sagaidīja /Persona A/ un ar /Persona A/ izsaukto taksometru /Persona C/ ar /Persona B/ aizbraucis. Veikta fotografēšana un pievienota fototabula (lietas 1.sējuma 182.-190.lapa).

[5.15] No liecinieka /Persona F/ 2024.gada 15.maija liecībām izriet, ka ir pazīstams ar /Persona B/ un viņa sievu /Persona A/. Ir dažkārt palīdzējis viņus aizvest ar savu automašīnu tur, kur viņiem vajadzēja. 2024.gada februāra beigās naktī viņam piezvanīja /Persona A/ un lūdza viņu savākt no degvielas uzpildes stacijas /Nosaukums G/ /Adrese F/. Kad piebraucis, /Persona A/ bija viena pati un teica, ka /Persona C/ un /Persona B/ aizbraukuši ar citu taksi /Nosaukums F/. /Persona A/ palūdza viņu aizvest uz mājām. Piebraucot Zasulaukā, ieraudzīja /Persona B/ un /Persona C/. /Persona A/ palūdza apturēt auto un izkāpa (lietas 1.sējuma 206.-207.lapa).

Tiesas sēdē 2025.gada 30.jūlijā liecinieks /Persona F/ liecināja, ka ir pazīstams ar /Persona A/, viens otram mēdz izpalīdzēt. Attiecīgajā laikā viņam zvanījusi /Persona A/ un lūdza viņu aizvest ar auto, ko izdarījis. /Persona C/ un /Persona B/ toreiz nav saticis. Neatceras, vai /Persona A/ bija līdzi kādas mantas. Pirmstiesas procesā sniegtās liecības apstiprina, toreiz ir spējis liecināt precīzāk.

[5.16] No liecinieka /Persona I/ 2024.gada 25.aprīļa liecībām izriet, ka strādā /Nosaukums B/ par taksistu. 2024.gada 25.februārī strādājis ar Ford C-Max ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/. Pēc darba beigām to atstājis /Adrese B/ pie ielas apmales. Automašīnu atstāja neaizslēgtu, bet atslēgu nolika automašīnas cimdu nodalījumā. Tāda bija uzņēmuma prakse, lai to varētu pārņemt nākamais vadītājs. Automašīnu atstājis 2024.gada 25.februārī plkst.23:20. Printeris atradās cimdu nodalījumā, bet skaitītājs uz priekšējā paneļa. Kad atstāja automašīnu, tai bojājumu salonā nebija, nekārtības nebija. 2024.gada 26.februārī no rīta zvanījis kolēģis un teicis, ka automašīnas nav uz vietas, pēc tam tā atradusies (lietas 1.sējuma 208.-211.lapa).

[5.17] No liecinieka /Persona G/ 2024.gada 23.aprīļa liecībām izriet, ka strādā par taksistu pēc mobilās aplikācijas /Nosaukums F/. Februāra beigās caur /Nosaukums F/ aplikāciju pienāca pasūtījums no lietotāja ar*niku*“Laura” – vajadzēja paņemt pasažierus pēc adreses /Adrese F/. Degvielas uzpildes stacijā ieraudzījis divus vīriešus, kas stūma pelēkas krāsas automašīnu, kurai bija uzraksts /Nosaukums F/ un dzelteni numuri. Jautājis, vai vajag palīdzēt un palīdzējis to aizstumt, kur vīrieši automašīnu pameta. Jautājis, kas noticis un vīrieši teica, ka viņus apturēja policijas darbinieki un tālāk neļāva braukt, uzlika sodu par to, ka nedeg lukturi. Viens vīrietis teica, ka viņam vienalga, jo ir jau daudz sodu. Pēc tam vīrieši aizgāja uz degvielas uzpildes staciju, kur liecinieks arī vēlāk iegājis un redzējis, ka vīrieši sarunājas ar sievieti. Viss noticis aptuveni divos naktī. Pēc tam devies uz automašīnu, kad atnākuši šie vīrieši un aizveda viņus uz aplikācijā norādīto adresi, kas bija Zasulaukā, kur vīrieši izkāpa un aizgāja. Automašīnā vīrieši runāja par to, ka viņiem ir vienalga, ka dabūs atkal naudas sodu par automašīnas atstāšanu neatļautā vietā, kā arī automašīnā kaut kas bija salūzis un esot brīnišķīgi pabraukājušies pa kapiem vai meža ceļu. Vīriešiem līdzi personisko mantu nebija. Cik atceras, sievietei bija sarkans maisiņš vai virsjaka. Raksturo vīriešus un sievieti pēc vizuālajām pazīmēm (lietas 1.sējuma 212.-215.lapa).

[5.18] No liecinieka /Persona H/ 2024.gada 21.marta liecībām izriet, ka pilda Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas reaģēšanas biroja 1.nodaļas jaunākā inspektora pienākumus. 2024.gada februāra beigās, iespējams, 26.februārī, pildījis dienesta pienākumus, kad pamanīja aizdomīgu transportlīdzekli, kam diennakts tumšajā laikā nebija iedegtas gaismas. Tas piesaistīja uzmanību un nolēma to apturēt. Automašīna bija

Ford C-Max ar “Bolt” aplikācijas logotipu un taksometriem raksturīgu numura zīmi. Automašīna virzījās pa /Adrese C/ no /Adrese L/ puses /Adrese M/ virzienā. Automašīnu apturēja netālu no /Nosaukums G/ degvielas uzpildes stacijas, viss ir piefiksēts administratīvā pārkāpuma lietā. Palūdzis automašīnas vadītājam atvērt motora pārsegu, ņemot vērā, ka tā ir Ford markas automašīna, to var atvērt tikai ar automašīnas atslēgu. Automašīnas salonā pasažieru sēdeklī blakus vadītājam atradās sieviete un uz aizmugurējā pasažieru sēdekļa atradās vīrietis. Sieviete uzreiz pēc automašīnas apturēšanas izkāpa un devās uz /Nosaukums G/ pusi. Vadītājs paskaidrojis, ka viņam nav līdzi vadītāja apliecība, bet atbildējis, ka tādu ir ieguvis. Pēc personas koda pārbaudījis MOBAP aplikāciju un noskaidrojis, ka personai tiesības nav iegūtas. Otrs vīrietis sarunā iesaistījies, kad paskaidrojis vadītājam, ka tiks pieņemts lēmums par transportlīdzekļa vadītāja sodīšanu administratīvajā kārtībā un jautājis, vai pēc tam viņi varēs braukt. Paskaidrojis, ka braukt nevarēs, pēc kā vīrieši sāka domāt, kā automašīnu nolikt citā vietā. Raksturo vīriešus pēc vizuālām pazīmēm (lietas 1.sējuma 220-221.lapa).

[5.19] No 2024.gada 19.marta apskates protokola izriet, ka apskatīts videoieraksts no 2024.gada 26.februāra plkst.00:30 no policijas transportlīdzekļa. Redzams, ka apturēts transportlīdzeklis ar numuru /reģistrācijas numurs/ ar uzrakstu /Nosaukums F/, no automašīnas izkāpj vīrietis brūnas krāsas jakā ar sejas apmatojumu, policijas darbinieks norāda uz automašīnas priekšējo pārsegu. No 2024.gada 13.maija apskates protokola izriet, ka apskatīti videonovērošanas kameru ieraksti no ķermeņa kameras. No automašīnas izkāpj vīrietis, kas atpazīts kā /Persona C/. No automašīnas izkāpj sieviete (/Persona A/), notiek sarunas. /Persona C/ izkāpis un ar atslēgu atvēris motora pārsegu (lietas 1.sējuma 229.-236.lapa).

[5.20] No 2024.gada 27.marta lēmuma par personas atzīšanu par aizdomās turēto izriet, ka /Persona A/ atzīta par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas, savu vainu zādzībā atzīst un izdarīto nožēlo, neatzīst bojāšanas faktu (lietas 1.sējuma 245.lapa).

[5.21] No 2024.gada 16.aprīļa protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka /Persona A/ piedāvāts parādīt vietu, no kuras naktī no 2024.gada 25.februāra-26.februārim viņa grupā ar /Persona B/ un /Persona C/ veica automašīnas Ford C-Max TQ8943 zādzību. /Adrese B/ /Persona A/ paskaidro, ka tur attiecīgajā laikā stāvēja Ford C-Max. /Persona C/ vairākām automašīnām pārbaudījis durvis un šajā Ford C-Max bija neaizslēgtas durvis un cimdu nodalījumā bija automašīnas atslēgas. /Persona C/ ar atrastajām atslēgām iedarbināja automašīnu un piedāvāja /Persona A/ un /Persona B/ iekāpt pabraukāties. Tālāk devušies uz Lāčupes kapiem. Norāda uz garāžām, kur /Persona C/ apstājies, /Persona A/ izkāpusi uzpīpēt un apskatīties automašīnas bagāžas nodalījumu, noņēma taksometra plafonu. Ieraudzīja, ka /Persona C/ no automašīnas met ārā čeka ierīci un /Persona B/ citus priekšmetus, salons bija izdemolēts. /Persona A/ atradusi maisiņu un visu, kas atradās salonā, tajā salika. Norāda uz pieturu, kur viņus apturēja Valsts policijas darbinieki. Veikta fotografēšana un pievienota fototabula (lietas 2.sējuma 8.-14.lapa).

[5.22] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja 1.nodaļas vecākās inspektores /Persona J/ 2024.gada 3.maija ziņojuma izriet, ka no elektronisko sakaru komersantiem saņemta atbilde par /Persona C/ un /Persona B/ mobilā telefona atrašanās vietas bāzes stacijām no 2024.gada 25.februāra līdz 29.februārim (lietas 2.sējuma 24.-25., 29.-38., 40.-54., 56.-58.lapa).

[5.23] No /Nosaukums B/ valdes locekļa /Persona L/ iesnieguma izriet, ka automašīna Ford C-Max ar numuru /reģistrācijas numurs/ pieder /Nosaukums B/, vērtība 2000 EUR. Informē par automašīnas zādzību. Pēc tam konstatēts, ka automašīna bojāta, saskrāpēts bampers, automašīnas salonā izrautas uzlikas, nozagta atslēga. Ierīču komplekta izmaksas 570 EUR, pievieno apliecinošu dokumentāciju (lietas 2.sējuma 87.-92.lapa).

[5.24] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja 1.nodaļas vecākās inspektores /Persona J/ 2024.gada 18.jūnija ziņojuma izriet, ka noskaidroti jautājumi par /Nosaukums B/ pieteikto kompensāciju (lietas 2.sējuma 93.lapa).

[5.25] No /Nosaukums I/ 2024.gada 12.jūlija atbildes Valsts policijai izriet, ka sniedz ziņas par Ford C-Max pults, atslēgas un atslēgas programmēšanas cenām, kopā 294,97 EUR (lietas 3.sējuma 83.lapa).

[5.26] Tiesas sēdē 2025.gada 4.novembrī lieciniece /Persona K/ liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē Pārdaugavas pārvaldē par inspektori. Ir pratinājusi /Persona C/, nopratināšanā citas personas nepiedalījās. Noliedz, ka pret /Persona C/ būtu pielietota vardarbība vai izteikti draudi. Liecības /Persona C/

sniedza labprātīgi un tās apliecināja ar savu parakstu. Personu nopratināja savā kabinetā. Kas konvojēja /Persona C/ uz nopratināšanu, neatceras.

[5.27] Tiesas sēdē 2025.gada 4.novembrī lieciniece /Persona J/ liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Pārdaugavas pārvaldē. Atceras kriminālprocesu par transportlīdzekļa zādzību, ir bijusi procesa virzītāja. Nopratinājusi /Persona B/ un /Persona A/, iespējams, arī /Persona C/. Veikusi liecību pārbaudi uz vietas. Citas personas nepiedalījās. Noliedz jebkādu vardarbību, ietekmēšanu vai draudus. Personas sūdzības neizteica, liecības sniedza labprātīgi. Klienti tikuši konvojēti liecību pārbaudei uz vietas, neatceras, kas nodrošināja vešanu. Personas pirms parakstīšanas protokolus izlasīja. /Persona A/ bija atteikusies no aizstāvja, pārliecinājās, ka /Persona A/ bija zināmas viņas tiesības. Sākumā personas bija kā aizturētās, pēc apcietinājuma piemērošanas /Persona B/ un /Persona C/ - kā aizdomās turētie. Nevienā brīdī nebija ziņu, ka kāds būtu ietekmēts. Pirmstiesas procesā sagatavotos ziņojumus apstiprina.

[6] Papildus sprieduma [5] punktā norādītajiem pierādījumiem /Persona C/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas apstiprina šādi pierādījumi.

[6.1] No elektronisko notikumu žurnāla 2024.gada 25.februāra izdrukas izriet, ka /Persona C/ braucis ar automašīnu Ford C-Max TQ8943 bez autovadītāja tiesībām 2024.gada 26.februārī plkst.00.30 Rīgā /Adrese C/ krustojumā ar /Adrese L/ (lietas 1.sējuma 42.lapa).

[6.2] No administratīvā pārkāpuma lietas Nr.15550006869024 materiāliem izriet, ka /Adrese C/ 2024.gada 26.februārī plkst.00:30 /Persona C/ vadīja transportlīdzekli Ford C-Max ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pa /Adrese C/ no /Adrese L/ puses /Adrese M/ virzienā. Transportlīdzekļa vadītājam nav iegūtas vadītāja tiesības likumā noteiktajā kārtībā (lietas 1.sējuma 43.-45.lapa).

[6.3] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2024.gada 26.februāra lēmuma Nr.15550006869024-1 izriet, ka /Persona C/ atzīts par pie atbildības saucamo un sodīts par transportlīdzekļa Ford C-Max ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadīšanu pa /Adrese C/ no /Adrese L/ puses /Adrese M/ virzienā, Rīgā, 2024.gada 26.februārī bez vadītāja tiesībām (lietas 1.sējuma 62.-64.lapa).

[6.4] No 2024.gada 12.marta personas kratīšanas protokola izriet, ka izdarīta /Persona C/ kratīšana, izņemti priekšmeti (lietas 1.sējuma 66.lapa).

[6.5] No 2024.gada 21.marta protokola par uzrādīšanu atpazīšanai izriet, ka liecinieks /Persona H/ atpazinis /Persona C/ (lietas 1.sējuma 222.lapa).

[7] Papildus sprieduma [5] punktā norādītajiem pierādījumiem /Persona B/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas apstiprina 2024.gada 13.marta personas kratīšanas protokols, no kura izriet, ka izdarīta /Persona B/ kratīšana un izņemti priekšmeti (lietas 1.sējuma 123.lapa).

[8] Papildus sprieduma [5] punktā norādītajiem pierādījumiem /Persona A/ un /Persona C/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas apstiprina 2024.gada 23.aprīļa protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, no kura izriet, ka liecinieks /Persona G/ atpazinis vīrieti un sievieti (lietas 1.sējuma 216.-219.lapa).

[9] Papildus sprieduma [5] punktā norādītajiem pierādījumiem pret /Persona A/ ir attiecināmi pierādījumi, kas raksturo viņas personību, proti, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja 1.nodaļas paziņojums, no kura izriet, ka /Persona A/ ir sadarbojusies ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldi kriminālprocesa Nr.19710719024 ietvaros, kur liecinājusi un liecībās sniegtā informācija ir būtiski sekmējusi nodarījuma atklāšanu un pirmstiesas izmeklēšanu (lietas 3.sējuma 77.lapa).

No 2024.gada 22.novembra darba līguma izriet, ka /Nosaukums C/ ir darba devējs un /Persona A/ ir darbinieks apkopēju mobilajā brigādē (lietas 3.sējuma 78.-79.lapa).

Ziņas par /Persona A/ krimināprocesiem, proti Valsts probācijas dienesta informācija par nostrādātajām sabiedriskā darba stundām krimināprocesā Nr.19710144123, 2024.gada 20.jūnija spriedums krimināprocesā Nr.19710144123, Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija spriedums un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas spriedums krimināprocesā Nr.11096133521, Zemgales rajona tiesas 2024.gada 8.oktobra spriedums un Zemgales apgabaltiesas 2025.gada 30.aprīļa spriedums krimināprocesā Nr.19710112024 ar spēkā stāšanās atzīmēm (lietas 3.sējuma 171.-194.lapa).

[10] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.panta otro daļu krimināprocesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

[10.1] Lietā esošie pierādījumi ir uzskatāmi par attiecināmiem, jo tajos ietvertās ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina krimināprocesā pierādāmo apstākļu esību vai neesību, citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

[10.2] Lietā ir pārbaudāms, vai ir pamats kādu no pierādījumiem atzīt par nepieļaujamu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu, ņemot vērā, ka no apsūdzēto /Persona B/ un /Persona C/ puses izskanējušās ziņas par iespējamu ietekmi no tiesībsargājošas iestādes darbinieku puses, kas pirmstiesas procesā varētu būt ietekmējušas personu liecības un saturu. Tiesa secina, ka apsūdzēto sniegtās ziņas par šādiem apstākļiem ir abstraktas un tās neatspoguļojas citos krimināprocesa materiālos. Tiesa secina, ka personu nopratināšanas protokoli vispārīgi atbilst Kriminālprocesa likuma prasībām, tostarp, procesuālās darbības izpildītājs ir nodrošinājis iespēju personām liecināt valodā, kuru pārvalda, kā arī ir fiksētas atteikšanās no aizstāvja pirms liecību sniegšanas. Personām saprotamā valodā izskaidrotas tiesības un pienākumi, tostarp tiesības neliecināt. Lietā ir ziņas par to, ka /Persona C/ un /Persona B/ tika konvojēti no ieslodzījuma vietas, lai veiktu liecību pārbaudi uz vietas un nopratināšanas veikšanai, ir sagatavoti attiecīgi pieprasījumi un uzdevumi. Apsūdzēto izteikumi par to, ka esot spiesti krimināprocesā sadarboties no konvoju veicošu vai kādu operatīvo darbību veicošu amatpersonu puses, neiztur kritiku, jo konvoju veicošas amatpersonas pildīja tikai konkrētu uzdevumu un nav atbildīgas par krimināprocesa virzību. Turklāt nopratināšanu veica citas amatpersonas, kas arī tika nopratinātas tiesas izmeklēšanā – /Persona K/ un /Persona J/, kas noliedza, ka apsūdzētie būtu bijuši ietekmēti jebkādā veidā, varēja liecināt brīvi un izmantot savas tiesības, liecības apstiprinājušas ar parakstiem un tās izlasīja. Lietā nav fiksēts, ka apsūdzētie savlaicīgi būtu izteikuši vai iesnieguši kādas sūdzības un tādēļ tiesa secina, ka šādu pozīciju apsūdzētie izvēlējušies paust tikai tiesas izmeklēšanā, kur mainīja liecības un tādā veidā, mēģinot izvairīties no visu apsūdzēto atbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Citi iespējami pierādījumu nepieļaujamības aspekti, kas būtu vērtējami, no lietas dalībnieku puses netika izteikti, kā arī tiesa tādus nekonstatē.

[10.3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus krimināprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Vērtējot apsūdzēto attieksmi un sniegtās liecības, konstatējams, ka visi apsūdzētie nav nolieguši, ka naktī no 2024.gada 25.februāra līdz 2024.gada 26.februārim ir kopīgi pārvietojušies ar transportlīdzekli Ford C-Max ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pa noteiktu maršrutu Rīgā. Nav strīda par apstākļiem, ka transportlīdzekli apturēja Valsts policijas amatpersonas un pēc tam /Persona C/ un /Persona B/ to novietoja pie degvielas uzpildes stacijas /Nosaukums G/, kurā viņus bija aizgājusi sagaidīt /Persona A/. /Persona C/ ir atzinis, ka ir apzināti ar nodomu izdarījis sveša transportlīdzekļa zādzību. No /Persona A/ un /Persona B/ sniegtajām ziņām epizodiski izriet, ka zādzībā nav piedalījušies, ir tikai pēc /Persona C/ uzaicinājuma tajā braukājušies, bet par automašīnas piederību nekas nav bijis zināms, lai arī citā krimināprocesa stadijā pret viņiem vērstās aizdomas ir atzinuši. Tādējādi lietā ir strīds par to, vai zādzība izdarīta personu grupā.

No pierādījumiem izriet cietušā pārstāvja sniegtās ziņas par to, ka cietušajai /Nosaukums B/ pieder automašīna Ford C-Max ar attiecīgu reģistrācijas numuru, ko izmanto komercdarbībā un, kura bija novietota pie ietves /Adrese B/, turpmākai automašīnas izmantošanai no dažādu vadītāju puses tās durvis netika slēgtas un atslēga bija novietota cimdu nodalījumā. Ziņas apstiprinās ar liecinieka /Persona I/ liecībām, kā arī liecinieks liecinājis, ka automašīnas salons pēc tās novietošanas stāvvietā bijis kārtībā, tajā atradās attiecīgā manta. Cietušā

pārstāvis ir liecinājis ne tikai par transportlīdzekļa vērtību, bet arī par tajā esošajām mantām un to vērtībām, ziņas fiksējusi savā ziņojumā arī pirmstiesas procesa virzītāja. Tiesas izmeklēšanā precizēta automašīnas atslēgu ar imobilaizeru vērtība. Ziņas par transportlīdzekli pārbaudītas publiskā reģistrā. Ņemot vērā, ka transportlīdzeklis tika atrasts, veikta tā apskate, fiksējot, ka cimdu nodalījums ir atvērtā stāvoklī, salonā ir bojājumi un nekārtība, automašīna pret parakstu atdota īpašniekam. Veikta notikuma vietas apskate /Adrese B/.

Ņemot vērā, ka automašīna atrasta /Adrese C/, /Nosaukums G/, veikta apskate un iegūti videonovērošanas kameru ieraksti, no kuriem redzama transportlīdzekļa kustība 2024.gada 26.februārī, kā arī fiksētas personas, kas iegājušas DUS veikala telpās. No šiem pierādījumiem ir pamats secināt, ka redzamās personas atbilst apsūdzēto personām. 2024.gada 26.februārī likumā noteiktā kārtībā ir fiksēts administratīvais pārkāpums netālu no /Nosaukums G/, un no šīm ziņām izriet, ka attiecīgo transportlīdzekli vadījis /Persona C/ bez vadītāja tiesībām, kā arī ir ziņas, ka transportlīdzeklī bez /Persona C/ bijušas vēl divas personas, kas atbilst /Persona A/ un /Persona B/. Minēto apstiprina liecinieka /Persona H/ liecības un apskates protokoli no ķermeņa videonovērošans kameras, protokols par uzrādīšanu atpazīšanai.

Turpmākais apsūdzēto pārvietošanās maršruts no vietas, kur atstāja transportlīdzekli, izriet no liecinieku /Persona G/ un /Persona F/ liecībām, ziņām no /Nosaukums O/, elektronisko sakaru komersantiem, protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai, kratīšanas protokola.

Ņemot vērā apsūdzēto liecības pirmstiesas procesā un tiesas izmeklēšanā, secināms, ka tās ir ar tendenci mainīties un tiesa secina, ka apsūdzētie ar šādu taktiku vēlas izvairīties no visu iesaistīto personu atbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Tiesa secina, ka visdetalizētākās apsūdzēto liecības ir sniegtas, veicot liecību pārbaudi uz vietas. Ņemot vērā, ka apsūdzētie nopratināti atsevišķi, šīs liecības būtiskas pretrunas neveido, tās apstiprinās ar citiem pierādījumiem, tiesa tieši šādai notikumu versijai piešķir visaugstāko ticamības pakāpi. Turklāt gan /Persona A/, gan /Persona B/ uzrādīja automašīnas zādzības vietu /Adrese B/, kas neatbilst vēlākai apsūdzēto versijai, ka automašīnā iekāpuši tikai pie dzīvokļa /Adrese A/.

Tādējādi no šīs versijas, par kuras ticamību tiesai saprātīgu šaubu nav, izriet, ka transportlīdzekļa zādzība notikusi personu grupā, jo /Persona B/, /Persona A/ un /Persona C/ zādzību izdarījuši kopīgi un to apzinoties. Jāsecina, ka apsūdzētajiem netiek inkriminēta zādzība personu grupā tieši pēc iepriekšējas vienošanās, jo noziedzīgu nodarījumu kvalificējošo pazīmi veido tieši transportlīdzekļa zādzība. Tiesa pievienojas valsts apsūdzības uzturētājai tajā, ka, lai atzītu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu personu grupā, nav nepieciešams konstatēt, ka visas personas būtu izdarījušas kopīgas darbības, vienlaikus iedarbinot transportlīdzekli un to vadot. Respektīvi, katra persona ir izdarījusi darbības, kas vērstas uz kopējo mērķi transportlīdzekļa zādzībā, visas apsūdzētās personas tajā atradās līdz brīdim, kad to apturēja policija, visām apsūdzētajām personām bija zināms, ka transportlīdzeklis pieder citai personai un visiem bija vēlme braukt ar zādzības rezultātā iegūto transportlīdzekli. Tāpat kriminālprocesā nav izdevies noskaidrot, bet noziedzīga nodarījuma kvalificēšanai nav arī nepieciešams to noskaidrot, tieši kādas konkrētas darbības katra no apsūdzētajām persona izdarīja, lai iekļūtu transportlīdzeklī, to iedarbinātu, to vadītu, nozagtu tajā esošās mantas, jo ir konstatēta personu dalība grupā un personu vienots mērķis. Tiesa nepiekrīt /Persona A/ un /Persona B/ aizstāvības argumentiem, ka šīs personas ir attaisnojamas, jo neesot pierādītas viņu darbības zādzībā, jo lietā ir pietiekami pierādījumi, kas dod pamatu atzīt personu dalību noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par pierādītu.

Tāpat no šiem pierādījumiem izriet rīcība ar pārējo kustamo mantu, kas atradās transportlīdzeklī un secināms, ka līdz ar transportlīdzekļa zādzību apsūdzētie slepeni nolaupīja arī transportlīdzekļa atslēgas, skaitītāju, printeri un MPI ierīci. No pierādījumiem izriet ziņas par to, ka brauciena laikā automašīnas salonā tika bojāts tās aprīkojums, noņemot skaitītāju, printeri un MPI ierīci, par ko ir liecinājuši arī apsūdzētie. Ir konstatējams, ka /Persona A/ pie degvielas uzpildes stacijas ir rokās turējusi maisu, kas atbilst ziņām, ka tajā ir bijušas saliktas automašīnā atrastās mantas.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, atzīst, ka apsūdzēto vaina noziedzīgā nodarījumā ir pierādīta ārpus saprātīgām šaubām un lietā ir taisāms notiesājošs spriedums, piespriežot apsūdzētajiem sodu.

[11] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību. Tiesas izmeklēšanā Kriminālprocesa likuma 462.panta kārtībā tika precizēta automašīnas atslēgu vērtība no 300 EUR uz 294,97 EUR, savukārt tiesa, nepasliktinot apsūdzēto stāvokli un nepārkāpjot tiesības uz aizstāvību, ar spriedumu precizē arī cietušajai nozagtās kustamās mantas kopējo vērtību no 2870 EUR uz 2864,97 EUR.

[12] Pamatojot noziedzīga nodarījuma juridisko kvalifikāciju, konstatējams, ka noziedzīga nodarījuma objekts ir personu mantiskās intereses.

No objektīvās puses noziedzīgs nodarījums raksturojas ar apsūdzēto aktīvu darbību dalības formā, nodarot cietušajam reālus mantiskus zaudējumus.

Par noziedzīga nodarījuma izdarītāju atzīstama persona, kura pati tieši izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, tostarp kopā ar citiem tiešajiem nodarījuma izdarītājiem (līdzizdarīšana). Lai kādu personu atzītu par nozieguma izdarītāju, nav obligāti nepieciešams, lai viņa vienmēr paveic visu to, kas paredzēts pabeigta noziedzīga nodarījuma sastāvā. Ja noziedzīgā nodarījumā ir līdzizdarītāji, tad katrs no viņiem izpilda kādu daļu no Krimināllikuma Sevišķās daļas panta dispozīcijā norādītajām darbībām, kas veido noziedzīga nodarījuma objektīvo pusi. Tā kā nodarījumu viņi izdarījuši kopīgi, to apzinoties, tad viņu visu darbības ir jākvalificē kā līdzizdarītāju darbības, jo tās veiktas kopīgā mērķa sasniegšanas interesēs. Vairāku personu piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā objektīvās pazīmes ir: nodarījumā piedalās vismaz divas personas, prettiesiskās darbības šīs personas veic ar kopīgām pūlēm, pastāv cēloņsakarība un savstarpējā saikne starp atsevišķu personu kopīgajām darbībām un nodomāto rezultātu.

Dalība ir tādos gadījumos, kad divas vai vairāk personas kopīgi tīši un tieši piedalās tīša (ar nodomu) noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Katra no šīm personām piedalās tās darbības izdarīšanā, ar kuru tiek realizēts konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, un viņi visi ir līdzizdarītāji, tāpēc viņu kopīgi veiktais nodarījums jākvalificē tikai saskaņā ar Krimināllikuma Sevišķās daļas pantu vai panta daļu.

Lai atzītu, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts grupā bez iepriekšējas vienošanās, pietiek konstatēt, ka vismaz divas personas ir tieši izdarījušas kopīgiem spēkiem nolūkā sasniegt nodomāto noziedzīgo rezultātu (sk. *Krastiņš U., Liholaja V. "Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII$^2$nodaļa)", trešais papildinātais izdevums, Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2021, 96., 98.-100.lpp.).* Tiesa ir secinājusi, ka apsūdzībā ir pareizi norādīta personu dalība personu grupā.

Nolaupīšanas priekšmets ir automašīna Ford C-Max ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas atbilst Krimināllikuma 261.pantā paredzētajam transportlīdzekļa jēdzienam, proti, ar transportlīdzekļiem, kas norādīti tostarp šā likuma 175.pantā, jāsaprot visu veidu automobiļi, traktori un citas pašgājējas mašīnas, tramvaji, trolejbusi, motocikli un citi mehāniskie transportlīdzekļi, kas pārvietojas ar savu enerģijas avotu, izņemot transportlīdzekļus ar iekšdedzes dzinēju, kura darba tilpums ir mazāks par 50 kubikcentimetriem vai elektromotoru, kura maksimālā jauda nepārsniedz četrus kilovatus un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā. Turklāt papildus pie zādzības priekšmeta ir minams tā aprīkojums, kas ar tā vērtībām uzskaitīts apsūdzībā.

Konstatējams, ka apsūdzēto darbības ir tīšas, prettiesiskas, slepeni paņemot svešu mantu, lai ar to rīkotos kā ar savu. Transportlīdzekļa zādzība pabeigta ar brīdi, kad cietušais zaudējis fizisku varu pār mantu, bet vainīgie ieguvuši varu pār lietu, respektīvi, kad transportlīdzeklis iedarbināts un pārvietots no tā novietošanas vietas, veidojot materiāla sastāva noziegumu.

Noziedzīga nodarījuma subjekti ir trīs fiziskas personas, kas sasniegušas vecumu, no kura iestājas krimināltatbildība, par kuru pieskaitāmību šaubas nav radušās.

No subjektīvās puses noziedzīgs nodarījums izdarīts ar visu trīs personu tiešu nodomu, apzinoties savu darbību prettiesiskumu un kaitīgumu, paredzot zaudējumu iestāšanos īpašniekam, vēloties svešu mantu iegūt savā rīcībā. Kā noziedzīga nodarījuma motīvs norādāms mantkārība, iegūstot svešu materiālu labumu.

[13] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo, otro un trešo daļu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[13.1] Konstatējams, ka noziedzīgs nodarījums atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai un 9.pantam klasificējams kā tīšs smags noziegums.

[13.2] Lietā ir radīts kaitējums cietušās /Nosaukums B/ mantiskajām interesēm, sakarā ar transportlīdzekļa un tam piederošas citas kustamas mantas zādzību, tādēļ pieteikta kaitējuma kompensācija 870 EUR, kuras pamatotība un piedziņa vērtējama turpmāk spriedumā.

[13.3] Par apsūdzēto /Persona C/ noskaidrots, ka ir dzimis /Datums C/, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā personu nav, ar vidējo izglītību, pēc paša vārdiem strādājis /Nosaukums D/ par palīgstrādnieku, paziņotā dzīvesvieta /Adrese A/, iepriekš vairākkārt sodīts. Nav ziņu par veselības problēmām.

[13.4] Par apsūdzēto /Persona B/ noskaidrots, ka dzimis /Datums B/, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā personu nav, ar 9 klašu izglītību, darba vietas nav, paziņotā dzīvesvieta /Adrese A/, iepriekš vairākkārt sodīts. Nav ziņu par veselības problēmām.

[13.5] Par apsūdzēto /Persona A/ noskaidrots, ka dzimusi /Datums A/, Latvijas Republikas pilsone, neprecējusies, apgādībā personu nav, ar 9 klašu izglītību, pēdējā zināmā darba vieta /Nosaukums C/, paziņotā dzīvesvieta /Adrese A/, iepriekš vairākkārt sodīta. Nav ziņu par veselības problēmām.

[13.6] /Persona C/, lai arī nav atzinis visus noziedzīga nodarījuma apstākļus, proti, noziedzīga nodarījuma izdarīšanu personu grupā, tiesa piemēro vienu atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, jo /Persona C/ atzinis savu vainu transportlīdzekļa zādzībā un izdarīto nožēlojis. Tiesa uzskata, ka šāda atbildību mīkstinoša apstākļa piemērošana nodrošina apsūdzētā tiesību un interešu ievērošanu, jo ar savu attieksmi ir izrādījis vēlmi noziedzīga nodarījuma apstākļu noskaidrošanā un situācija, kad kādu iemeslu dēļ izvēlējies neliecināt pret līdzapsūdzētajiem, nav tāda, kas maina apstākli, ka paša darbības ir vaļsirdīgi atzinis un nožēlojis.

/Persona C/ konstatējami divi atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, proti, noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

[13.7] /Persona B/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti. /Persona B/ konstatējami divi atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, proti, noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

[13.8] /Persona A/ ir konstatējams viens atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu, jo lietā ir ziņas par to, ka /Persona A/ ir sekmējusi citas personas izdarīta nozieguma atklāšanu. /Persona A/ konstatējami divi atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, proti, noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

[14] Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr. 11519007816, SKK-J-348/2018).*

Ņemot vērā sprieduma [13] punktā izklāstīto, lai apsūdzētajiem noteiktu tiesisku, taisnīgu un individualizētu sodu, tiesa pievienojas prokurores viedoklim par visām apsūdzētajām personām noteikto soda veidu, proti, sods apsūdzētajiem ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Secināms, ka noziedzīga nodarījuma

raksturs un kaitējums ir vienlīdzīgs visiem apsūdzētajiem, visi apsūdzētie ir iepriekš sodītas personas, iepriekš noteiktie sodi nav viņus atturējuši no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Apsūdzētie nav spējīgi savas ikdienas vajadzības nodrošināt legālā un sabiedrībai pieņemamā veidā, lai gan nekādu objektīvu šķēršļu, apsūdzētajiem esot darbspējīgām personām, tam nav. Līdz ar to konstatējams, ka soda intervencei būtu jābūt tādai, kas ar vislielāko iespēju varētu nodrošināt soda mērķa, kas noteikts Krimināllikuma 35.pantā, sasniegšanu. Vienīgi apsūdzēto personu izolēšana no sabiedrības un resocializācijas pasākumu ietekme brīvības atņemšanas iestādē tādā soda termiņā, kāds par attiecīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu paredzēts sankcijas robežās, spēs atturēt personas no turpmāka noziedzīgu nodarījumu recidīva. Tiesa uzskata, ka apsūdzētie ar savām darbībām reāli un regulāri apdraud sabiedrības intereses dzīvot drošā vidē. Ne par vienu no apsūdzētajiem nav tādu ziņu un pārliecības, ka brīvības atņemšanai alternatīvi soda veidi spētu nodrošināt soda mērķa sasniegšanu.

Soda mēru nevienam no apsūdzētajiem nav pamatoti noteikt, pietuvinot sankcijas minimālajai robežai, jo katram apsūdzētajam ir divi atbildību pastiprinoši apstākļi. Tādēļ soda mēru var noteikt zem vidējās soda mēra robežas un soda mērs ir nosakāms, ņemot vērā to, ka /Persona A/ un /Persona C/ katram ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis, savukārt /Persona B/ tādu nav. Tādējādi nosakāmais soda mērs katram apsūdzētajam tiesas ieskatā būtu uzskatāms par samērīgu.

Tiesa nav konstatējusi pamatu apsūdzētajiem piemērot papildsodu – mantas konfiskācija, jo lietā nav arestēta personu manta, nav ziņu par tādas esību un šāds papildsods nav nepieciešams soda mērķa sasniegšanai.

[15] Prokurore ir lūgusi noteikt galīgo sodu /Persona A/, jo attiecībā par /Persona A/ ir ziņas par tiesas nolēmumiem, kas stājušies spēkā, kā arī ir pārbaudāmas ziņas par viņai piespriestā sabiedriskā darba izpildi.

Ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā, tiesai jānosaka galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu neatkarīgi no tā, vai persona ar iepriekšējiem nolēmumiem noteikto sodu ir izcietusi vai ne, kā arī soda laikā jāieskaita šajos nolēmumos noteiktais pilnīgi vai daļēji izciestais sods (sk. *Senāta Krimināllietu departamenta 2023. gada 31. janvāra lēmums lietā Nr.11518015015, SKK-J-166/2023).*

Tiesa secina, ka ir pamatoti ar spriedumu noteikt /Persona A/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim), daļēji saskaitot noteikto sodu ar piespriestajiem sodiem pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 20.jūnija sprieduma krimināllietā Nr.19710144123, Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija sprieduma, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2025.gada 3.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.11096133521 un Zemgales rajona tiesas 2024.gada 8.oktobra sprieduma, ievērojot Zemgales apgabaltiesas 2025.gada 30.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.19710112024. Kā sodu saskaitīšanas pamatprincips ir izvēlēta daļēja sodu saskaitīšana, jo tā ir apsūdzētajai personai labvēlīgākā sodu saskaitīšanas metode, savukārt sabiedriskais darbs pievienojams pilnīgi, jo ir cits soda veids.

[16] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem apsūdzētajiem soda izciešanā ir ieskaitāms aizturēšanā, apcietinājumā pavadītais laiks un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim) daļēji izciestais sods /Persona A/.

[16.1] /Persona C/aizturēšanā un apcietinājumā pavadījis laiku no 2024.gada 12.marta līdz 2024.gada 7.jūnijam.

[16.2] /Persona B/aizturēšanā un apcietinājumā pavadījis laiku no 2024.gada 13.marta līdz 2024.gada 17.maijam.

[16.3] /Persona A/ aizturēšanā pavadījusilaiku no 2023.gada 17.augusta plkst.10.20 līdz 2023.gada 18.augusta plkst.14.00, izcietusi īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu no 2024.gada 11.marta līdz 2024.gada 11.aprīlim, kā arī izcietusi 13 sabiedriskā darba stundas. /Persona A/ nosakāms galīgais sods, kas jāizcieš, jo tiek noteikts sods par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un ir ieskaitāmi izciestie termiņi un sabiedriskā darba stundas.

[17] Apsūdzētajiem noteikti drošības līdzekļi – nodošana policijas uzraudzībā, kas neierobežo personu tiesības vairāk kā tas nepieciešams kriminālprocesa mērķa sasniegšanai, tādēļ tie ar spriedumu atstājami negrozīti un atceļami pēc sprieduma spēkā stāšanās.

[18] Lietā ir pieteikta cietušās /Nosaukums B/ kaitējuma kompensācija 870 EUR par mantiskiem zaudējumiem atslēgu ar imobilaizera vērtībā 300 EUR, printeris 250 EUR un MPI ierīce 70 EUR un skaitītājs 250 EUR, kas pamatoti ar lietā esošiem pierādījumiem. Ņemot vērā lietas iztiesāšanā precizēto atslēgas ar imobilaizera vērtību, tiesa secina, ka ir pamatoti apmierināt pieteikto kompensāciju, ņemot vērā patieso atslēgas ar imobilaizeru vērtību. Līdz ar to kaitējuma kompensācija nosakāma, ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 351.panta un 352.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto.

Ja vairāki apsūdzētie ir izdarījuši noziedzīgus nodarījumus, kuru rezultātā ir iestājušās kaitīgās sekas, un nav saprātīga pamata nodarītā kaitējuma noteiktu daļu attiecināt vienīgi uz kādu no apsūdzētajiem, tiesa kaitējuma kompensāciju piedzen solidāri no visiem apsūdzētajiem (sk. *Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2023. gada lēmums lietā Nr. [..], SKK-[P]/2023, slēgtas lietas statuss).*

Tādējādi, lai nodrošinātu cietušā tiesību efektīvu aizsardzību, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, kaitējuma kompensācija 864,97 EUR apmērā ir piedzenama solidāri no apsūdzētajiem /Persona B/, /Persona A/ un /Persona C/ par labu cietušajai /Nosaukums B/, nosakot termiņu labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[19] Lietā ir procesuālie izdevumi par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajiem, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu ir piedzenami no apsūdzētajiem atbilstoši saņemtajiem paziņojumiem par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu katram apsūdzētajam, nosakot termiņu labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tiesa nav konstatējusi pamatu kādu no apsūdzētajiem atbrīvot no procesuālo izdevumu samaksas.

[20] Lietā atrodas lietiskie pierādījumi un dokumenti saskaņā ar lietu un dokumentu sarakstu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktam lietiskie pierādījumi iznīcināmi pēc sprieduma spēkā stāšanās. Dokumenti atbilstoši Kriminālprocesa likuma 135.pantam izmantojami pierādīšanā sakarā ar tajos ietverto saturisko informāciju un turpināmi glabāt pie krimināllietas materiāliem.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo daļu, 520., 528. un 529. pantu, tiesa

**nosprieda**

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt arbrīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanas laikā ieskaitīt /Persona C/aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024.gada 12.marta līdz 2024.gada 7.jūnijam.

/Persona C/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/Persona B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt arbrīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 3 (trīs) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanas laikā ieskaitīt /Persona B/aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024.gada 13.marta līdz 2024.gada 17.maijam.

/Persona B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt arbrīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim) noteikt /Persona A/ galīgo sodu, daļēji saskaitot ar piespriestajiem sodiem pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 20.jūnija sprieduma krimināllietā Nr.19710144123, Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija sprieduma, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2025.gada 3.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.11096133521 un Zemgales rajona tiesas 2024.gada 8.oktobra sprieduma, ievērojot Zemgales apgabaltiesas 2025.gada 30.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.19710112024 – brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 7 (septiņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar sabiedrisko darbu uz 300 (trīs simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2023.gada 17.augusta plkst.10.20 līdz 2023.gada 18.augusta plkst.14.00 kā divas brīvības atņemšanas dienas, izciesto īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu no 2024.gada 11.marta līdz 2024.gada 11.aprīlim, 13 sabiedriskā darba stundas.

Galīgais sods, kas jāizcieš – brīvības atņemšana uz 2 (gadiem) 5 (pieciem) mēnešiem 27 (divdesmit septiņām) dienām, bez mantas konfiskācijas un sabiedriskais darbs uz 287 (divi simti astoņdesmit septiņām) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu sabiedriskā darba izpildi uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. /Persona A/ ir pienākums atbilstoši Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantam pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

/Persona A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /Persona C/, /Persona B/ un /Persona A/ solidāri par labu /Nosaukums B/, reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, kaitējuma kompensāciju par mantiskiem zaudējumiem 864,97 EUR (astoņi simti sešdesmit četri*euro,* 97 centi) apmērā, pārējā daļā, tas ir, 5,03 EUR, kompensācijas pieteikumu noraidīt. Kaitējumu kompensāciju labprātīgai atlīdzināšanai noteikt 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti, kas apliecina kaitējuma kompensācijas labprātīgu atlīdzināšanu, iesniedzami Rīgas pilsētas tiesā.

Piedzīt no /Persona C/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā kriminālprocesā 805,52 EUR (astoņi simti piec*euro*, 52 centi) apmērā, nosakot 30 dienu termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar aizstāvja darba samaksu, iemaksājami kontā Nr.LV05TREL819045814800B, norādot kā maksājuma saņēmēju Tiesu administrāciju, reģistrācijas Nr. 90001672316, SWIFT kods TRELLV22.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā kriminālprocesā 750,20 EUR (septiņi simti piecdesmit*euro,* 20 centi) apmērā, nosakot 30 dienu termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar aizstāvja darba samaksu, iemaksājami kontā Nr.LV05TREL819045814800B, norādot kā maksājuma saņēmēju Tiesu administrāciju, reģistrācijas Nr. 90001672316, SWIFT kods TRELLV22.

Piedzīt no /Persona A/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā kriminālprocesā 587,12 EUR (pieci simti astoņdesmit septiņi*euro*, 12 centi) apmērā, nosakot 30 dienu termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar aizstāvja darba samaksu, iemaksājami kontā Nr.LV05TREL819045814800B, norādot kā maksājuma saņēmēju Tiesu administrāciju, reģistrācijas Nr. 90001672316, SWIFT kods TRELLV22.

Lietiskos pierādījumus – aploksni ar saskarsmes pēdu nomazgājumu no automašīnas stūres, stikla konteineru ar smaržas paraugu no automašīnas vadītāja sēdekļa virsmas, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldē, iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Dokumentus – 8 (astoņus) CD diskus ar videoierakstiem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā 10 darbdienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamība – 2025.gada 29.decembrī.

**Tiesnese (personiskais paraksts) G.Kuple**

**Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu**